

Rodný dom Ernesta Hemingwaya

339 N. Oak Park Avenue

Predslov

Vítame vás v dome, v ktorom sa v roku 1899 narodil Ernest Hemingway.

Hemingway je považovaný za jedného z najdôležitejších autorov americkej literatúry 20. storočia a vo svete za najznámejšieho amerického autora v 20. storočí. Počas jeho života mu bola udelená Pulitzerova cena a Nobelova cena za literatúru.

Tento dom bol postavený v roku 1890 pre starých rodičov Ernesta Hemingwaya, Ernesta Millera a Carolínu Hallovú. Dom je postavený vo viktoriánskom štýle, ktorý je charakteristický vysokým stropom, veľkými oknami, terasou obklopujúcou celý dom a strechou s vežičkou. To čo vidíte je zreštavrovaný pôvodný dom zariadený dobovým nábytkom a upravený tak, aby čo najviac pripomínal časy, keď tu žil Ernest Hemingway. Niektoré kusy nábytku patrili rodine Hemingayových (sú označené ružovou stuhou) vrátane stojaceho zrkadla nachádzajúceho sa v hale. Všetok nábytok je z viktoriánskeho obdobia. Tapety, závesy a koberce sa podobajú originálom podľa fotografií, ktoré urobil Dr. Hemingway, otec Ernesta Hemingwaya. Marcelline, Ernestova staršia sestra si neskôr spomenula, že koberec bol ružovo červený a rodinným obľúbeným dekoračným motívom bola ruža.

V roku 1899 Oak Park bol dedinou s 10 000 obyvateľmi, ktorá sa nachádzala na vonkajšom okraji Chicaga. Ulica Oak Park nebola asfaltová. Ulica Chicago, nachádzajúca sa asi 100 m severne od domu, ohraničovala začiatok prémie a lesa. Dr. Hemingway a jeho deti sa mohli za poľovačkou alebo lovom rýb vydať pešo alebo ísť kočom jednu a pol míle do lesnej rezervácie pri rieke Des Plaines. Avšak tento rok bol aj začiatkom novej éry. V roku narodenia Ernesta Hemingwaya sa v Oak Parku objavil prvý automobil a začína sa využívať najnovší výtobytok techniky - elektrina.

Toto bol prvý dom v Oak Parku, ktorý začal elektrinu používať. Lustre nad vašimi hlavami sú ako plynové, tak aj elektrické. Ernest nielen pochádzal z viktoriánskeho domu, ale tiež z rodiny, v ktorej myslenie a zvyky patrili do viktoriánskeho obdobia. Avšak automobily, elektrická energia, telefóny, rádiá, filmy a lietadlá vytvorili Ernestov svet oveľa odlišnejší od toho, ktorí poznali jeho rodičia.

Ernestovi starí rodičia z otcovej strany bývali na druhej strane ulice v dome, ktorý sa už tam nenachádza. Ernestov otec, Clarence Edmond

Hemingway, známy ako Dr. Ed poznal Grace Hallovú počas štúdií na OPRF strednej škole. Po maturite Ed odišiel študovať na Oberlin College do Ohia a potom pokračoval v štúdiu medicíny na Rush Medical College v Chicagu. Lekársku prax začal vykonávať ešte kým býval v dome s rodičmi. Grace a Ed boli len priateľmi, až kým Graceina matka, Carolína Hallová neochorela na rakovinu. Ed prichádzal ošetrovať Carolínu do domu takmer každý deň až do jej smrti. Takto sa spoznával s Grace dôvernejšie, až ju požiadal o ruku. Grace súhlasila, ale najprv sa chcela venovať kariére profesionálnej opernej speváčky.

Po matkinej smrti Grace odišla do New Yorku študovať hudbu. Svoje prvé verejné vystúpenie mala v Madison Square Garden. Vtedy zistila, že jej oči sú citlivé na ostré osvetlenie javiska, čo si vysvetľovala ako následok šarlátovej horúčky, ktorú prekonala v detstve, a ktorá zapríčinila jej dočasnú slepotu. Po ceste okolo sveta, ktorú absolvovala so svojím otcom, sa Grace vrátila do Oak Parku a vydala sa za Dr. Hemingwaya. Nasťahovali sa do rodinného domu Hallovcov a tu sa im narodili prvé štyri zo šiestich detí.

Rodinný portrét na stene pochádza z čias, keď rodina Hemingwayových žila v tomto dome. Pod ním sa nachádza portrét starého otca Halla. On zomrel v roku 1905 a v tomto roku sa rodina presťahovala najprv do dočasného bývania vedľa knižnice a potom do nového domu na ulici N. Kenilworth č. d. 600. Všimnite si podobnosť vo vzhľade medzi Ernestom na pravo a Marcelline na ľavo. K tejto téme sa vrátíme neskôr.

Obývacia izba

Všimnite si fotografiu tejto izby, ktorú urobil Dr. Hemingway. Vidíte na nej portrét Grace zavesený vedľa kozuba, hojdacie kreslo, klavír a rôzne iné predmety, z ktorých niektoré sa nachádzajú v tejto izbe.

1. Umenie

Všimnite si dve fotografické reprodukcie krajínok. Originály namaľovala Carolína Hallová, ktorá svoje maľby často aj predávala. Mladý Ernest obdivoval prírodu zobrazenú očami umelcov a taktiež prostredníctvom otcových preparovaných výtvorov ako sú napr. tieto vtáci pod sklom. Grace zakúpila rodinné členstvo do Múzea umenia v Chicagu a často tam deti brávala. Keď Ernest ako mladý muž prišiel do Paríža, poznal už vznikajúci moderný štýl maľovania. Postupne sa oboznámil s tvorbou Picassa, Matisseho a Moneta. Dokonca si požičal peniaze na zakúpenie významného obrazu svojho nového priateľa a partnera v boxe, španielskeho maliara Joana Miroa.

O niekoľko rokov neskôr, počas prehliadky Múzea umenia Metropolitan v New Yorku s Lillian Rossovou, Ernest poznamenal: "Vedel by som namaľovať

krajinku ako Paul Cezanne. Naučil som sa to z jeho malieb, ktoré som videl tisíckrát počas prehliadok luxemburského múzea a som si istý, že ak by bol Paul prítomný, páčilo by sa mu ako som to namaľoval a bol by šťastný, že som sa to naučil od neho."

2. Hudba

Grace vyžadovala od všetkých svojich detí, aby študovali hudbu. V tejto izbe spievala, hrala na klavíri a na husliach a pravdaže učila spievať. Ernest sa venoval mnohým hudobným štýlom, romantickým a náboženským piesňam, ako aj opere a vážnej hudbe. Hral na čelo so stredoškolským orchestrom a spieval v kostolnom zbore pod matkiným vedením. Hoci Ernest neprejavil zvláštny hudobný talent, bol motivovaný premýšľať o spojení medzi komponovaním a písaním. " Čo sa človek naučí od skladateľov a zo štúdia harmónie a kontrastu malo by byť očividné...V prvých odstavcoch románu "Zbohom zbraniam" som vedome použil spojku "a" opakovane, podobne ako Johann Sebastian Bach použil notu v hudbe keď chcel dosiahnuť kontrast. Niekedy môžem písať takmer ako on, tak, že by sa mu to páčilo."

Niekoľko prvých krátkych príbehov Ernesta Hemingwaya je napísaných hudobnou technikou. Podporovala ho v tom jeho parížska priateľka Gertrúda Steinová, ktorá recitovala z jeho tvorby vety ako "ruža je ruža je ruža."

3. Náboženstvo

Obidve rodiny, Hemingwayovci aj Hallovci boli silne nábožensky založené a vyznávali protestantskú vieru. Starý otec Hemingway bol zakladateľom a sekretárom Asociácie mladých kresťanov v Chicagu. V tejto izbe sa starý otec Hall denne modlil s rodinou a čítal náboženské knihy. Bolo to tu, kde malý chlapec sledoval svojho starého otca, ako sa rozpráva s Bohom.

Počas vojenskej služby v armáde v Taliansku v čase 1. svetovej vojny Ernest konvertoval na katolícku vieru. Ako sám neskôr povedal, spravil to pod vplyvom svojej druhej ženy Pauline Pfeifferovej. Avšak počas svojho života skúmal aj iné náboženstvá, a občas sa označoval za ateistu. Ako sa jeden učenec vyjadril, že Hemingwayov náboženský postoj závisí od toho aký príbeh, list alebo román máme práve pred sebou. Hemingwayove náboženské presvedčenie je podobne ako jeho cítenie pre hudbu a umenie viac výsledkom životných skúseností než rodinného učenia. Avšak záujem o náboženstvo, s ktorým sa oboznámil tuná, mu zostal počas celého života.

Knižnica

Knižnica slúžila dvom účelom. Za prvé, bola miestom odpočinku pre starého otca Halla, keď si chcel zafajčiť alebo vypiť po večeri s priateľmi bez toho, aby rozčúľil dcéru a zaťa. Za druhé, bola to hlavná miestnosť, kde boli uložené knihy, keďže to bola rodina vášnivých čitateľov. Ernest nikdy nechodil na vysokú školu, ale jeho celoživotná vášeň pre čítanie mu priniesla široké znalosti. Dnes sa na Kube nachádza jeho nedotknutá zbierka viac ako 5000 kníh, z ktorých mnohé obsahujú poznámky svedčiace o jeho vážnom záujme.

Na severnej stene sa nachádzajú zarámované certifikáty dosvedčujúce ďalší vplyv na Ernesta - Občianska vojna v Amerike. Certifikát na ľavej strane stručne sumarizuje zážitky starého otca Halla v Union armáde (armáda Severu). Bol zranený a zajatý Konfederáčnou armádou (armáda Juhu). Starý otec Hall nikdy o vojne nerozprával a žiadal ostatných, aby o nej nerozprávali v jeho prítomnosti. Starý otec Hemingway sa zúčastnil obliehania Vicksburgu a bol veliteľom pluku africko - amerických vojakov. Zostal v armáde ešte rok po skončení vojny. Mal rád vojenské prehliadky a stretnutia. Takto sa Ernest od jedného starého otca učí, že vojna je hrozná vec a nevhodná téma na konverzáciu a od druhého, že vojna je zdrojom príbehov o odvahe, hrdinstve, dobrodružstve a sebaobetovaní. Už ako malý chlapec je vystavený dvojzmyselnosti vojny a tento odkaz neskôr efektívne zobrazuje vo svojich dielach aj na základe vlastných skúseností v 1. svetovej vojne (Zbohom zbraniam), občianskej vojne v Španielsku (Komu zvoní do hrobu) a v 2. svetovej vojne.

Harmónium je podobné tomu, na aké hrávala Carolína Hallová ako mladá dievča pri rôznych cirkevných a spoločenských podujatiach. Bola takisto aj speváčkou. Olejové maľby zobrazujú Ernestových prarodičov - Hallovci (stredný a ľavý portrét) a prastará mama Hemingwayová (pravý portrét). Dve sovy zastrelené Dr. Hemingwayom počas svadobnej cesty v roku 1896 sú dôkazom, že vždy mal zbraň pri sebe. Telefón (č. t. 181) pomáhal Dr. Hemingwayovi udržiavať kontakt s nemocnicou v Oak Parku, ktorej bol spoluzakladateľom, a takisto s pacientami.

Jedáleň

Podľa rozprávania Marcelline, v typické ráno sa Ernestovi rodičia naraňajkovali a potom zanechali izbu starému otcovi a deťom. Starý otec, ktorý sa nechal volať Abba, (čo v Biblii znamená starý otec) sa po ukončení raňajok a prečítaní novin venoval deťom. Rozprával im príbehy zo svojho detstva a

príbehy, v ktorých hlavnými hrdinmi boli zvieratá. Tieto príbehy boli často rozprávané vo forme seriálov na pokračovanie. Ernest miloval tieto príbehy a často sa s ich hrdinmi stotožňoval. Raz dokonca trval na tom, aby ho ostatní volali Carlo Bličiace Oči podľa hrdinu z príbehu o svorke psov. Takisto deti rozprávali svoje vlastné príbehy. Malý Ernest vymyslel príbeh, v ktorom on sám zachráni dievča na splašenom koni.

Nad kozubom sa nachádzala hlava jeleňa, avšak táto nie je originálna.

Kuchyňa

Tu stojí za povšimnutie fakt, že v tejto miestnosti sa Grace Hemingwayová zdržiavala len málokedy. Jej matka ju učila, že ako speváčka si bude môcť dovoliť zamestnať služobníctvo na varenie, pranie, upratovanie a opatrovanie detí. Grace sa akurát naučila pripraviť anglický zákusok k čaju. Na druhej strane, Dr. Hemingway rád pripravoval rodinné jedlá z rýb a diviny, ktoré sám ulovil. Grace prejavila postoj modernej ženy taktiež angažovaním sa v ženskom hnutí.

Keď si neskôr Ernest hľadal nevestu, jeho pozornosť priťahovali zrelé inteligentné pracujúce ženy. Agnes Kurowská, jeho prvá láska, bola 26-ročná zdravotná sestra, keď on mal len 19 rokov (Zbohom zbraniam). Jeho prvá žena, Hadley Richardsonová, bola od neho o 8 rokov staršia a bola profesionálnou klavíristkou. Pauline Pfeifferová, jeho druhá žena bola staršia o 5 rokov a profesionálna novinárka. Obidve ženy priniesli do manželstva peniaze. Martha Gellhornová, jeho tretia žena a Mary Welshová, jeho štvrtá žena boli profesionálne novinárky. Ernesta jednoznačne priťahovali ženy, ktoré aspoň čiastočne pripomínali jeho matku.

Kuchynské stoličky darovali múzeu rodinní členovia a počas Ernestovho detstva sa nachádzali v letnom dome v Michigane.

Izba strýka Tyleyho

Benjamin Tyley Hancock bol slobodný brat Carolíny Hallovej, ktorý žil s rodinou počas prestávok medzi obchodnými cestami, na ktorých predával železné a mosadzné posteľe pre prestížnu firmu Miller Hall Co. Bol to zábavný človek, ktorý zahŕňal rodinu príbehmi z cestovania, detstva a chlapčenských rokov, ktoré strávil na mori, na lodi, ktorej kapitánom bol jeho otec po smrti ich matky. Jeho príbehy rozširovali Ernestov obzor a jedinečné darčeky od neho prinášali vždycky deťom obrovské vzrušenie. Kultúru rodiny takisto obohatil svojím spevom, hrou na flaute a husliach a brávaním detí do parádnych

reštaurácií. Pri poľovačkách a rybárení často vyzýval Ernesta a ostatných členov rodiny k súťaženiu. Na krátky čas bol zasnúbený s krásnou slúžkou, ktorá pracovala v dome, no dievča zmenilo názor a odišlo zanechajúc mu list na rozlúčku. Marcelline si spomína ako potom počula strýka plakať vo vedľajšej izbe. Príbehy z mora rozprávané strýkom Tyleym boli základom pre Ernestov prvý príbeh "Morská plavba", ktorý napísal vo veku 12 rokov.

Izba pre služobníctvo

Ako to bolo v tomto čase v stredných vrstvách bežné, kuchár a ostatné služobníctvo žili s rodinou a do kuchyne, pivnice alebo vonku sa nachádzajúcim toaletám schádzali cez zadné schodište. Zúčastňovali sa ranných rodinných modlitieb a jedávali v kuchyni s malými deťmi. Niektorým Grace dávala hodiny spevu a deti mali taktiež príležitosť konverzovať v cudzích jazykoch. Rešpekt, s ktorým sa rodina k služobníctvu správala, mal vplyv na Ernestove priateľstvá s obyčajnými ľuďmi bez vzdelania, ktorých mal rád a písal o nich so sympatiami.

Všimnite si drevenú dlážku bez koberca. Dr. Hemingway si veľmi zakladal na sanitácii a takáto dlážka sa ľahšie umývala. Takisto si všimnite zoznamy nábytku a zariadení z ostatných izieb. Tieto pravdepodobne spísala Grace z dôvodu poistenia. Podľa nich sa dá aj zistiť, že Dr. Hemingway a Grace spali v oddelených spálňach. Ventil v dlážke slúžil na vykurovanie izby teplom z kuchynskej pece, čo ju robilo oveľa príjemnejšou v zime než v lete.

Kúpeľňa

Opis kúpelne, ako aj celého domu, poskytla staršia žena, ktorá mala 7 rokov, keď jej otec Samuel Osgood kúpil dom od Hemingwayovcov v roku 1905. Pamätala si kde bolo umiestnené keramické umývadlo, vaňa, splachovací záchod a typ a umiestnenie šatníka. Jedne dvere šatníka sa našli na pôjde a keďže ich jedna strana nebola nikdy opracovaná, poslúžila ako zdroj informácie o farbe a laku používaných na drevených zariadeniach po celom dome. Čierne a biele šachovnicovo usporiadané dlaždičky sa bežne používali vo vtedajšej dobe. Remeň na ostrenie britvy sa používal aj na trestanie neposlušných detí vrátane Ernesta. Neskoršie bola kúpeľňa zväčšená, aby sa tam vmestila väčšia vaňa pre rozrastajúcu sa rodinu.

Detská izba

Grace rada predstierala, že jej prvé dve deti boli dvojčatá rovnakého pohlavia. Obliekala ich rovnako, raz ako chlapcov, inokedy ako dievčatá, strihala im vlasy v rovnakom štýle. Marcelline dokonca chodila do škôlky o rok dlhšie, aby nastúpila do prvej triedy naraz s Ernestom. Vo vtedajšej dobe dvojčatá boli zriedkavé a populárne. Hoci rodičia vtedy zvykli obliekať malých chlapcov ako dievčatá, Grace to robila častejšie ako bolo zvykom. Aspoň jeden životopisec tvrdí, že táto matkina aktivita mala na Ernesta škodlivý účinok.

Ernest a Marcelline spali tuná v rovnakých bielych postielkach. Marcelline po mnohých rokoch hrdo vyhlasovala, že jej postielka mala jednu stranu spustenú na rozdiel od Ernestovej. Evidentne bola stále citlivá na skutočnosť, že nebola jeho dvojčaťom ale staršou sestrou.

Škatuľa na hračky nachádzajúca sa na dlážke patrila Marcelline. Bola darčekom od strýka Tyleyho.

Gracina spálňa

Toto je pravdepodobne najpresnejšia reštavrácia z celého domu, lebo v šatníku sa našli zvyšky originálnej tapety, čo nám umožnilo spoznať jej farbu a vzor. Táto izba patrila najprv starej mame a potom po jej smrti Grace. Tu sa takisto narodili prvé štyri zo šiestich detí. Dr. Hemingway pomáhal pri ich pôrode. Keď sa narodil Ernest, jeho otec vyšiel pred dom a ohlásil jeho narodenie zatrúbením na trúbke - túto scénu sme predviedli v roku 1999 pred televíznymi kamerami a v prítomnosti Ernestových troch synov.

Vzťah medzi Grace a Ernestom obzvlášť zaujímal životopiscov. Dôvodom bol jednak Gracin prínos pre synove znalosti a tiež ich konflikty, ktoré sa medzi nimi postupne vytvárali. Vážny konflikt nastal po Ernestovom návrate z 1. svetovej vojny. Nejavil záujem o hľadanie si práce, či prihlásenia sa na vysokú školu. Vo veku 21 rokov väčšinu svojho času trávil v rodinnom dome v Michigane, kde sa venoval poľovačke, rybárstvu a miestnym dievčatám. Obidvaja rodičia sa ho snažili motivovať, aby sa stal sebestačným, a aby sa lepšie správal. Nakoniec ale krátko po jeho 21. narodeninách Grace dala Ernestovi dlhý list, v ktorom mu oznámila, že ho vyhadzuje z domu. V ňom prirovnala materskú lásku k banke: "...malé dieťa čerpá z tejto banky sústavne vo forme matkiných pôrodných bolestí, nedostatku spánku, starostlivosti, kúpania, obliekania, zabávania, utešovania. Neskôr matka poskytuje lásku a sympatie, opateru počas chorôb, učenie, vedenie atď. S postupom času sa od dieťaťa očakáva, že banku naplní milými slovami, láskavosťou, pomocou,

malými darčekmi ap." Grace poznamenáva, že Ernest nič podobné do banky nevložil a vymenováva jeho nedostatky ako lenivosť, vyhľadávanie radovánok a zanedbávanie povinností voči Bohu. List končí s poznámkou, že Ernesta očakáva už len bankrot, keďže z banky viac vyčerpал, ako do nej vložil. Odkazuje mu, aby sa nevracal domov skôr, pokým sa jeho jazyk nenaučí neurážať a nezahanbovať svoju matku.

Neskôr sa napätie medzi Ernestom a oboma rodičmi vyhrotilo kvôli ich reakcii voči Ernestovým prvým dielam. Boli takí pohoršení obsahom a dialógmi jeho knihy "V našich časoch" z roku 1924, že Dr. Hemingway ju vrátil vydavateľovi. Dokážete si predstaviť ich reakcie na román "Slnko aj vychádza".

Najväznejší rozkol prišiel v roku 1928 po samovražde Dr. Hemingwaya. Ernest, jediný z celej rodiny, vinil za to ich matku. Cítil, že jej autoritatívna povaha zapríčinila otcove depresie. Ostatní členovia rodiny s ním nesúhlasili, tvrdiac, že Dr. Hemingway zistil, že má cukrovku, a tiež, že stratil veľkú časť rodinných úspor kvôli zlej investícii vo Floridskej bytovej agentúre. Okrem toho, zbraň mal vždy poruke. Tento rozkol medzi matkou a synom sa nikdy úplne neodstránil. Ernest sa po otcovom pohrebe v roku 1928 už nikdy do Oak Parku nevrátil. S matkou udržiaval nepravidelnú korešpondenciu, dokonca pre ňu otvoril účet v banke, aby mala na starobu príjem, ale nikdy jej neodpustil. Ernest si občas pripomínal svoj hnev na matku, to ako sa správala k otcovi a ako sa snažila presvedčiť Ernesta o svojej pravde. Napriek všetkému ale prevláda presvedčenie, že jej celkový vplyv bol pozitívny, najmä včasné úsilie oboznámiť deti s umením a otvorené prejavy lásky voči deťom.

Izba Dr. Hemingwaya

Podľa viktoriánskeho zvyku Ernest Hall a jeho žena Carolína spali v oddelených spálňach. Dr. Ed a Grace spravili to isté. Bolo to takisto výhodné kvôli častému nočnému vstávaniu obidvoch manželov. On často potreboval ísť navštíviť pacientov a ona vstávala k deťom. Existuje len nepatrný dôkaz o manželskom konflikte počas celých rokov čo žili tuná, napriek Ernestovmu presvedčeniu, ku ktorému neskôr dospel.

Dr. Ed mal veľa záujmov vrátane zbierania indiánskych šípov, indiánskych výšivok a iných indiánskych artefaktov, či prírodných materiálov, ktoré držal prezervované vo fľašiach na pôjde. Vymyslel inštrument potrebný pri pôrodoch, ktorý sa aj manuálne vyrábал, no odmietol si to dať patentovať s odôvodnením, že jeho cieľom je odstrániť bolesť a nie zarobiť peniaze. Grace síce zarobila viac peňazí ako Dr. Ed, ale tiež je pravdou, že on mnohých pacientov liečil zadarmo a nikdy neposlal upomienku o nezaplatení. Ernest zobrazil svojho otca a lekára v mnohých poviedkach o Nickovi Adamsovi.

Zatiaľ čo Grace učila deti o umení, hudbe a literatúre, Dr. Ed ich učil o vede, medicíne, prírode, stanovaní, lovení, rybárčení a športe. Taktó obaja rodičia poskytli deťom čo najdostupnejšie poznatky. Ernest bol výnimočný svojím širokým záujmom o učenie. Zaujímal ho prakticky všetko. Mal rovnako rád box aj poéziu, zaujímal sa o rôzne kultúry a jazyky, bol doma v parížskej kaviarni, na karibských ostrovoch, na safari v Afrike, či na malej loďke v mori. Bol to jeho otec, ktorý ho zoznámil so všetkým, čo neskôr mal najviac rád, a preto aj miloval a obdivoval svojho otca a hlboko za ním smútil po jeho smrti.

Izba starého otca

Všimnite si portrét starého otca a Grace na stole. Má oblečenú košeľu s naškrobeným golierom a rukávami, kravatu a ranný kabát - oblečenie anglického džentlmena, ktorým aj vždy bol. V tomto čase Ernest Hall odišiel do dôchodku a prestal byť spolumasiteľom úspešnej nožíkárskej firmy (takúto kariéru mal aj jeho otec v Sheffielde v Anglicku). Okrem toho takisto investoval na burze.

FIRMY NA VÝROBU NOŽOV

Teraz sa pozrite na veľkú fotografiu na stene, na ktorej je starý otec so svojimi 3 vnúčatami. Hoci sa nachádzajú v michiganskom lese, Abba má na sebe to isté formálne oblečenie. Ernest je na ľavo od neho a drží pušku. Mal dovolené z nej strieľať už keď bol 2,5-ročný. Všimnite si, ako sa túli k starému otcovi.

Starý otec Hall zomrel v tejto izbe v roku 1905 po niekoľkomesačnom trápení v dôsledku ochorenia obličiek. Taktó sa vlastne Ernest po prvýkrát stretol so smrťou, keď zomrel niekto, koho mal veľmi rád. V čase dedkovho pohrebu, ktorý sa uskutočnil na prízemí domu, Ernest mal 6 rokov, takže bol dosť starý na to, aby rozumel, čo sa stalo. Smrť bola častou témou Hemingwayových príbehov a noviel. Ako sám povedal: "Žil som so smrťou takmer celý môj život a rozdeliť sa s ňou bolo mojím cieľom."

Zážitky dieťaťa počas prvých 6 rokov života sú kriticky dôležité pre jeho neskorší vývoj. Toto bolo zaznamenané aj v mnohých štúdiách o detskej psychológii. Prvých 6 Ernestových rokov bolo šťastných. Vyrastal v dome naplnenom láskou, hudbou, zábavou a vierou, podporovaný v skúšaní nových vecí - báječné miesto na vyrastanie.